

Uitleg bij de webapplicatie van de “rekentool kinderalimentatie”

Inleiding

Deze tekst bevat een uitleg over de rekentool voor de berekening van onderhoudsbijdragen voor kinderen, die door ondergetekende ontworpen werd in de loop van het jaar 2017, maar ondertussen werd aangepast aan de hand van talrijke besprekingen in een *ad hoc* werkgroep van Nederlandstalige familierechters. Deze tekst bevat een korte uitleg omtrent de achterliggende formules en redeneringen van de berekeningstool, en komt in grote lijnen overeen met de tekst die reeds werd gepubliceerd in het decembernummer 2019 van het **Tijdschrift voor Familierecht**.

De rekentool werd oorspronkelijk ontworpen voor familierechters, om enerzijds steeds – bij wijze van rekenproef – een rekenkundig correcte verhouding te bekomen tussen de wederzijdse verhouding in de middelen en de verhouding in de bijdragen in de kost van de kinderen, en om het anderzijds voor rechters ook mogelijk te maken om vlot *de manier van berekenen* in hun motivering weer te geven.

In de loop der tijd werd gemerkt dat als deze rekentool meer en meer verspreid geraakt, hij ook een middel zou kunnen zijn om meer uniformiteit en voorspelbaarheid te bereiken, wat belangrijk is, gelet op de grote maatschappelijke vraag naar uniformiteit en voorspelbaarheid.

1. Voorstelling van de rekentool:

De rekentool was aanvankelijk niet meer dan een *Excel*-rekenblad dat aan de familierechters ter beschikking wordt gesteld, en waarin een aantal rekenformules werden opgenomen zodat op relatief snelle wijze een berekening van de onderhoudsbijdragen voor kinderen kan gebeuren.

Artikel 1321, § 2, van het gerechtelijk wetboek bepaalt dat de familierechtbanken in hun beslissing verduidelijken *op welke manier* de parameters van de eerste paragraaf in acht genomen werden om de onderhoudsbijdragen te bepalen.

Het is van belang dat de verdeling van de wederzijdse bijdragen in het onderhoud van de kinderen evenredig is aan de verdeling van de besteedbare middelen tussen de onderhoudsplichtige en de onderhoudsgerechtigde ouder.

Wat ook de gehanteerde methode is, uiteindelijk moet het resultaat op eenvoudige wijze verifieerbaar zijn volgens volgende controleproef:

- Hoeveel zal “ouder 1” uiteindelijk (na verrekening van de bijdrage in natura, de onderhoudsbijdragen en de kinderbijslag / het groeipakket voor de kinderen betalen)?
- Hoeveel zal “ouder 2” uiteindelijk (na verrekening van de bijdrage in natura, de onderhoudsbijdragen en de kinderbijslag / het groeipakket voor de kinderen betalen)?

Rekenkundig wordt deze controleproef als volgt geformuleerd:

“Ouder 1” betaalt in totaal: (..... euro (in natura) + ... euro (onderhoudsbijdragen)) = ... euro.

“Ouder 2” ontvangt dan ..... euro (kinderbijslag / groeipakket) + ... euro (onderhoudsbijdragen), en zij (of hij) draagt in natura voor ..... euro bij, wat betekent dat zij (of hij) – na verrekening - in totaal nog ..... euro zelf moet betalen.

Aldus draagt “ouder 1” voor ongeveer x% bij in het onderhoud van de kinderen (het kind), en “ouder 2” voor ongeveer x%.

De proef klopt als de aldus bekomen percentages overeenstemmen met de eerder door de rechter bepaalde percentages op het vlak van het verhoudingsgewijze aandeel van elk der ouders in de besteedbare middelen.

2. Concreet rekenvoorbeeld:

In de webapplicatie van de rekentool wordt telkens een afzonderlijke onderhoudsbijdrage per kind berekend.

De berekeningswijze is in overeenstemming met de wet volgens volgende formule:

((Kinderkost voor het kind in euro – kinderbijslag / groeipakket voor het kind in euro) x aandeel van de middelen van de onderhoudsplichtige ouder (in %) – (aandeel van de bijdrage in natura van de onderhoudsplichtige ouder (in % van de totale kinderkost voor het kind in euro) = XXX euro – XXX euro = XXX euro per maand, hetzij afgerond: XXX euro per maand.

Voorbeeld:

- Verhouding der middelen: bvb. vader 60% (2.520 euro) - moeder 40% (1.680 euro);
- Kinderkost = 13% van het gezinsinkomen = bvb. 559 euro;
- Het kind verblijft tijdens het schooljaar in de WE bij vader en de helft van de schoolvakanties (= bvb. 23%)
- Kinderbijslag (oude regeling) = bvb. 98 euro/maand en komt toe aan moeder.

INGEVULDE FORMULE:

$$((559 \text{ euro} - 98 \text{ euro}) \times 60\%) - (23\% \times 559 \text{ euro}) = 276,60 - 128,57 = 148,03.$$

In dit fictief voorbeeld ontvangt moeder 98 euro kindergeld en 148,03 euro onderhoudsbijdrage. Zijzelf betaalt in natura 77% van de kinderkost (= 430,43 euro), wat betekent dat zij – na verrekening – nog 184,40 euro per maand moet betalen.

Vader ontvangt niets, maar betaalt in natura 23% van de kinderkost (= 128,57 euro), en betaalt daarbovenop nog 148,03 euro onderhoudsbijdrage. Hij betaalt in totaal dus 276,60 euro per maand.

Beide ouders betalen in totaal: 184,40 euro + 276,60 euro = 461 euro. (Dat klopt, want het kind kost 559 euro en er wordt 98 euro kindergeld ontvangen, zodat slechts 461 euro moet betaald worden).

Rekenproef:

Wat vader betaalt (276,60 euro) is 60% van 461 euro.

Wat moeder betaalt (184,40 euro) is 40% van 461 euro.

De berekening klopt.

3. De webapplicatie van de rekentool:

3.1 Stappenplan:

De huidige webapplicatie betreft een geautomatiseerde versie van de rekentool die door voormelde vergadering van familierechters in Vlaanderen bedacht werd voor de oplossing van conflicten over kinderalimentatie (fase 1).

De rekentool wordt nu (fase 2) aan het grote publiek aangeboden om iedereen toe te staan zelf één en ander uit te proberen, maar vooral ook om suggesties ter verbetering van de rekentool te verzamelen. Aan het eind van de berekening wordt immers aan iedereen de mogelijkheid geboden om zijn suggesties naar ons door te mailen.

In fase 3 zal de werkgroep familierechters opnieuw vergaderen om de rekentool zo nodig aan te passen aan de via de website verzamelde suggesties.

3.2. Waarom is de webapplicatie een vereenvoudigde versie van de rekentool?

De familierechters moeten vrijer zijn om bepaalde keuzes in te vullen. Zij zijn immers wettelijk aan bepaalde normen gehouden. Zo kan het gebeuren dat de rekentool op een hogere alimentatie zou uitkomen dan er gevorderd wordt, en dat kan een rechter niet toestaan. De rechter mag immers niet meer toekennen dan wat gevraagd werd. Het is ook mogelijk dat de webapplicatie berekent dat een gedeelte van het ontvangen kindergeld moet doorgestort worden, maar dat geen enkele ouder dit vraagt. Om dezelfde reden kan de rechter dit dan niet beslissen. Kortom: de familierechter moet een grotere vrijheid hebben om tussen te komen in de automatische berekening, zodat het Excel-document dat ter beschikking staat van de familierechters een grotere vrijheid blijft geven aan elke familierechter, terwijl de webapplicatie volledig geautomatiseerd werd.

4. De middelen van elke ouder: achterliggende redeneringen en standaardafspraken

4.1. De berekening van de inkomsten van elke ouder

Voor de rekentool is het noodzakelijk om uiteindelijk tot één gemiddeld maandbedrag per ouder te komen, welk bedrag overeenstemt met het maandelijks gemiddelde m.b.t. het geheel van de netto inkomsten van deze ouder (alle inkomsten inbegrepen: zowel uit arbeid als sociale uitkeringen, en roerende en onroerende inkomsten).

De werkgroep familierechters vond het nuttig volgende richtlijnen te hanteren voor vaak voorkomende voordelen in natura (het werkelijke voordeel wordt geraamd en niet het fiscaal aangegeven voordeel).

Er werd een consensus bereikt over volgende bedragen:

- Netto voordeel bedrijfswagen (zonder tankkaart): **350** euro/maand. Dit bedrag werd forfaitair bepaald als het netto voordeel dat je geniet. Het is niet omdat er fiscaal een lager bedrag in rekening wordt gebracht dat het werkelijk voordeel (aankoop, taksen, verzekeringen, onderhoud, ...) maar zo laag is. Het is niet omdat je een hele chique firmawagen ontvangt dat een hoger bedrag in rekening moet worden gebracht, aangezien je - zonder firmawagen - waarschijnlijk geen wagen van dezelfde klasse had gekocht.
- Netto voordeel tankkaart: **100** euro/maand
- Netto voordeel maaltijdcheques: **nettobedrag x gemiddeld aantal gewerkte dagen/maand (d.w.z. onder aftrek van de vakantie- en feestdagen)**. Bij gebrek aan gegevens wordt een forfait van **100 euro/maand** als netto voordeel voorgesteld bij een voltijdse tewerkstelling.
- Kloppen deze forfaitaire bedragen volgens jou niet, dan vul je in dat je die voordelen niet ontvangt, maar verhoog je het in te vullen bedrag van je netto maandloon met het bedrag van het werkelijk genoten voordeel in natura.

De voordelen in natura voor de terbeschikkingstelling van een gsm, laptop, de voordelen met betrekking tot de verzekeringen die betaald worden door de werkgever (bv. groepsverzekering, hospitalisatieverzekering, ziektekostenverzekering, ...) worden buiten beschouwing gelaten. Deze voordelen zijn enerzijds moeilijk te ramen en zullen anderzijds in de meeste gevallen slechts een uiterst beperkte invloed hebben op de berekening. Bovendien komen sommige van deze voordelen ook de kinderen ten goede (zoals hospitalisatieverzekering). In bijzondere situaties zal hier afzonderlijk rekening mee gehouden moeten worden.

4.2. De berekening van de besteedbare middelen van elke ouder:

Om tot een correcte verhouding in de respectieve draagkracht van elke ouder te komen, wordt gebruikelijk rekening gehouden met een aantal bewezen kosten (zoals: huurkost, kost hypothecaire lening, kost autolening, ...), terwijl anderzijds ook vaak rekening gehouden wordt met het feit dat die kosten niet voor elke ouder even zwaar doorwegen omdat slechts één van beide ouders kostendelend samenwoont.

Om tot de notie “bestedbare middelen” te komen, en vervolgens hiertussen de verhouding te berekenen, zijn er twee denkpistes mogelijk:

- Op basis van reële stukken;
- Op forfaitaire basis.

De werkgroep opteert standaard voor een forfaitaire aftrek van een minimale basiskost om tot de berekening van de “bestedbare middelen” te komen: nl. door de aftrek van het leefloon voor alleenstaanden (op 1 juli 2019 was dit 928,72 euro, en op 1 januari 2020 was dit 940,11 euro/ maand).

Niet alleen gebeurt het in de praktijk zeer zelden dat elke ouder een volledig stukkenbundel neerlegt waaruit de beweerdde kosten ook duidelijk blijken; bovendien bestaan volgende bezwaren tegen een reële aftrek van de bewezen kosten:

- Tal van zgn. reële uitgaven zijn variabel en afhankelijk van de keuze van de betrokkene: de ene wil bv. juist geld uitgeven aan een goed appartement, de andere houdt het appartement bescheiden maar wil wel goed op vakantie met de kinderen. Meestal wordt door de rechter enkel de woonkost in rekening gebracht, wat als onrechtvaardig kan worden aangevoeld;
- Kosten voor afbetaling van een hypothecaire lening zijn sowieso moeilijk in rekening te brengen omdat het enerzijds wel om een extra woonuitgave gaat (de interesten), maar anderzijds ook een vorm van sparen uitmaakt (het kapitaal). Wanneer uiteindelijk een relatief lage onderhoudsbijdrage berekend wordt omdat de onderhoudsplichtige een hoge hypotheeklast aftrok van zijn inkomsten, blijkt dat die onderhoudsplichtige op het einde van de rit (nadat zijn/haar kinderen afgestudeerd zijn) een woning heeft overgehouden, terwijl de onderhoudsgerechtigde ondertussen een lagere huur in rekening bracht, en op het einde van de rit niets overhoudt. Het verschil tussen hypothecaire leninglast en huurkost valt moeilijk in rekening te brengen. Hoe valt overigens het terugbetalen van steeds variabele kapitalen buiten de verrekening te houden?
- De ene kiest ervoor om buiten de stad te wonen en heeft dus een auto nodig, terwijl de andere oordeelt dat hij/zij zich geen auto meer kan veroorloven en dus in de stad komt wonen om gebruik te kunnen maken van fiets en openbaar vervoer. Ook dergelijke keuzes zijn vrij, en het komt onrechtvaardig over om wél die autolening in rekening te brengen bij de ene terwijl de andere deze kost vermeden heeft.
- Ten slotte is de herleiding van de notie “inkomsten” naar de notie “bestedbare middelen” rekenkundig uiteindelijk louter een kwestie van het creëren van andere **verhoudingen**. Dit wordt het best geïllustreerd aan de hand van volgend voorbeeld: Indien vader 3.000 euro per maand verdient en moeder 2.000 euro per maand, zou een vergelijking tussen de inkomsten aangeven dat vader 60% van de gezamenlijke inkomsten verdient en moeder 40% (de ene 50% meer dan de andere), terwijl indien er rekening gehouden wordt met de gebruikelijke vaste kost die een ouder minimaal heeft om zelf te overleven (het leefloon) – los van de eigen keuzes van die ouder – de verhouding tussen de beschikbare middelen veeleer zal zijn: vader houdt nog ongeveer 2.000 euro over (66%) en moeder nog ongeveer 1.000 euro (33%), hetzij de ene dubbel zoveel als de andere.

Indien voor de forfaitaire aftrek geopteerd wordt, wordt het bedrag van het leefloon voor een alleenstaande genomen omdat dit een objectief bedrag is en de gehele rekenkundige aftrek toch maar één doel heeft: de verhouding van de besteedbare middelen tot reële proporties herleiden.

Tegen de keuze voor een forfaitaire aftrek bestaan o.a. volgende argumenten:

- Eén van beide ouders heeft in werkelijkheid geen of extreem lage woonkosten (huis afbetaald, woont bij ouders, of huurt sociale woning), terwijl de andere wel (een grote) woonkost heeft;
- Eén ouder woont samen met een heel rijke partner (en heeft dus geen enkele kost te dragen), terwijl de andere alleen woont of een partner heeft die veeleer ten laste is dan dat die iets bijbrengt en zeer veel kosten heeft (uiterlijke tekenen van rijkdom verschillen ten zeerste).

De forfaitaire aftrek is m.a.w. niet rechtvaardig in deze specifieke situatie, zodat de rechter met de reël bewezen kosten rekening zal houden.

4.3. Wat zijn de rekenkundige effecten van welke keuze?

Eerste rekenvoorbeeld:

- Vader is verkoper (5.000 euro netto per maand);
- Moeder was huisvrouw en poetst nu (1.600 euro netto per maand);
- 2 kinderen in weekend (+ woensdag)-regeling (vrouw 82% bijdrage in natura – man 18% bijdrage in natura)
- Moeder ontvangt kinderbijslag / groeipakket van 325 euro per maand;
- Als totale kinderkost wordt genomen: 1.630 euro per maand.
- Reële woonkost voor vader is gelijk aan een hypothecaire leninglast van 1.750 euro per maand;
- Reële woonkost voor moeder is 350 euro huur per maand (in een sociale woning).

Naargelang de aftrek van kosten varieert de onderhoudsbijdrage op basis van de rekentool als volgt:

- Geen aftrek van kosten (enkel inkomsten tellen): **vader betaalt 348 euro/maand/kind**
- Aftrek van reële kosten (1.750 en 350 euro/maand): **vader betaalt slechts 325 euro/maand/kind**
- Aftrek forfait leefloon (928,72 euro/maand): **vader betaalt 413 euro/maand/kind**

Besluit: de wijze van aftrek van kosten kan in dit voorbeeld een verschil in onderhoudsbijdrage betekenen van bijna 27%, gaande van 325 euro per kind per maand tot 413 euro per kind per maand.

Tweede rekenvoorbeeld:

- vader is chauffeur (2.000 euro netto per maand);
- moeder is chauffeur (2.000 euro netto per maand);
- 2 kinderen in weekend (+ woensdag)-regeling (vrouw 82% bijdrage in natura – man 18% bijdrage in natura)
- moeder ontvangt kinderbijslag / groeipakket van 325 euro per maand;
- als totale kinderkost wordt genomen: 1.018 euro per maand.
- reële woonkost voor vader is 0 euro per maand; hij woont in het van zijn ouders geërfde huis;
- reële woonkost voor moeder is 750 euro huur per maand.

Naargelang de aftrek van kosten varieert de onderhoudsbijdrage o.b.v. de rekentool als volgt:

- Geen aftrek van kosten (enkel inkomsten tellen): **vader betaalt 82 euro/maand/kind**
- Aftrek van reële kosten (0 en 750 euro/maand): **vader betaalt 122 euro/maand/kind**
- Aftrek forfait leefloon (928,72 euro/maand): **vader betaalt 82 euro/maand/kind**

Besluit: de wijze van aftrek van kosten kan in dit voorbeeld een verschil in onderhoudsbijdrage betekenen van +/- 49%, gaande van 82 euro per kind per maand tot 122 euro per kind per maand.

4.4. Besluiten van de werkgroep familierechters voor de berekening van de besteedbare middelen

Na een uitgebreide bespreking van de voor- en nadelen van de hantering van een forfaitaire aftrek voor de vaste kosten is de werkgroep het eens geworden om in standaardzaken met het forfait te werken **tenzij** er indicaties zijn dat het resultaat van de berekening onrechtvaardig overkomt.

Het gebruik van dit forfait zou als volgt gemotiveerd kunnen worden: *“Rekening houdende met enerzijds de minimale leef- en woonkosten die veroorzaakt worden door de organisatie van twee huishoudens in plaats van één, maar anderzijds abstractie makend van de hogere uitgaven van elk der partijen die gemaakt worden op basis van eigen keuzes van elk der partijen, hanteert de rechter een gemiddeld aandeel in de gezamenlijke besteedbare middelen in hoofde van “ouder 1” ten bedrage van ongeveer XX% en in hoofde van “ouder 2” ten bedrage van ongeveer XX%.”*

O.m. in volgende gevallen kan het aangewezen zijn om niet met de forfaitaire aftrek te werken:

- in situaties waarbij een van de ouders een sociale woning heeft toegewezen gekregen;
- in situaties waarbij beide ouders een zeer laag inkomen hebben (leefloon, werkloosheidsuitkering, ziekte-uitkering);
- in situaties waarbij slechts een van de ouders daadwerkelijk een woonkost heeft.

In geval van kostendelend samenwonen kan ook gewerkt worden met de forfaitaire aftrek, maar deze is dan te delen door 2.

5. Wat omvat de notie “kinderkost”?

5.1.

Ingeval de notie “kinderkost” gehanteerd wordt, is het belangrijk te weten waarvoor deze notie rekenkundig gebruikt wordt.

Indien de notie gebruikt wordt in een berekening van onderhoudsbijdragen, moet er ook rekening gehouden worden met het feit dat voor alle “buitengewone” of “bijzondere” kosten nog een afzonderlijke bijdrage van de onderhoudsplichtige gevorderd wordt (bij helften of overeenkomstig de verhouding der middelen).

Tenzij een “all-in” onderhoudsbijdrage bepaald wordt, is de notie “kinderkost” die verder in de tekst gebruikt wordt dan ook niet de werkelijke kost van een kind op jaarbasis, maar die werkelijke kost onder aftrek van de buitengewone of bijzondere kosten.

Deze buitengewone kosten bedragen – op basis van proefondervindelijke vaststellingen n.a.v. uitvoeringsgeschillen – gemiddeld genomen, naargelang de leeftijd en noden van het kind en naargelang de welstand van het gezin tussen de 30 euro en 100 euro per maand per kind.

Indien vergeleken wordt met theoretische studies omtrent wat een kind in werkelijkheid gemiddeld op jaarbasis kost, dient deze kost dan ook in mindering gebracht te worden voor de berekening van de onderhoudsbijdragen.

5.2.

Meestal wordt betreffende het wonen en de bijhorende kosten rekening gehouden met het feit dat het huisvesten van kinderen volgende meerkost meebrengt:

- Duurdere huurkost/hypotheekkost (meer slaapkamers nodig en eventueel tuin of buitenspeelruimte);
- Duurdere aanverwante kosten (nutsvoorzieningen).

Voor de berekening van onderhoudsbijdragen in gezinnen waar beide ouders de kinderen onderdak willen verlenen (gaande van een 7/7-regeling tot een klassieke weekendregeling), wordt uitgegaan van de premisse dat elk van beide ouders deze meerkost in even grote mate heeft of kan/moet hebben.

Hoe vaak wordt overigens het overnachten van de kinderen bij één ouder niet beperkt omdat die ouder (al dan niet voorlopig) geen slaapkamers voor de kinderen heeft?

Indien vergeleken wordt met theoretische studies omtrent wat een kind in werkelijkheid gemiddeld op jaarbasis kost, dient deze meerkost dan ook in mindering gebracht te worden. Dus: in standaardsituaties, wanneer elk van beide ouders deze meerkost moet dragen (en soms doet de “weekend-ouder” hiervoor nog grotere financiële inspanningen dan de “verblijfsouder”), wordt ook deze meerkost gelicht uit de notie “kinderkost” zoals die verder in de tekst gehanteerd wordt.

Deze kost toch meerekenen in de kinderkost en mee verdelen volgens draagkracht is rekenkundig moeilijker, omdat het enerzijds enkel over de meerkost gaat (en niet de echte woonkost), en omdat anderzijds ook een geheel van woonkosten reeds in rekening gebracht wordt om tot de wederzijdse “beschikbare middelen” te komen.

Het is noodzakelijk om het volgende voor ogen te houden: een onderhoudsbijdrage die berekend wordt ten laste van een ouder die niet meer omkijkt naar de kinderen moet in principe wél rekening houden met voornoemde hogere meerkost in hoofde van de “verblijfsouder”, zodat de hieronder vermelde uitkomsten op het vlak van de procentuele kinderkost in voorkomend geval naar boven aangepast moeten worden (het gaat dan niet om een standaardberekening).

5.3. Kinderkost: de in de rekentool voorgestelde raming van de kinderkost

Een tabel werd opgesteld waarin het inkomensgerelateerde aandeel in de kinderkost (een percentage) berekend wordt.

Uitgegaan werd van het Nederlandse onderzoek waarbij bleek dat voor 1, 2, 3 en 4 kinderen de percentages van de kinderkost respectievelijk 17, 26, 33 en 40% van het gezinsinkomen inclusief kinderbijslag bedragen. Tegelijkertijd werd er rekening mee gehouden dat deze kost ook de buitengewone/bijzondere kosten bevat, terwijl die in ons systeem extra bepaald worden. Van voormelde percentages werd dan ook telkens 10% in mindering gebracht. De uitkomst werd verfijnd aan de hand van de bevindingen van de Vlaamse Gezinsbond in die zin dat ook met de verschillende kost per leeftijd wordt rekening gehouden, maar niet voor de jongste kinderen (juist omdat die normalerwijze duurder zijn dan jonge schoolgaande kinderen, maar het psychologisch onaanvaardbaar is om na een leeftijd van 3 jaar weer naar een lagere kost te gaan).

Dit resulteert in volgende IGAK-tabel (Inkomensgerelateerd aandeel per kind):

Gemiddeld aandeel van 1 kind in het gezinsbudget	Netto gezinsinkomen (kinderbijslag / groeipakket inbegrepen)			
	≤ 2000 euro / maand	2001 tot 4500 euro / maand	4501 tot 6000 euro / maand	> 6000 euro / maand
1 kind in het gezin	15,00%	15,20%	15,40%	15,60%
2 kinderen in het gezin	11,85%	12,05%	12,25%	12,45%
3 kinderen in het gezin	9,60%	9,80%	10,00%	10,20%
4 of meer kinderen in het gezin	8,70%	8,90%	9,10%	9,30%

Leeftijdscorrectie:

	Aandeel is gemid.: 15,60%	Aandeel is gemid.: 15,40%	Aandeel is gemid.: 15,20%	Aandeel is gemid.: 15,00%	Aandeel is gemid.: 12,45%	Aandeel is gemid.: 12,25%	Aandeel is gemid.: 12,05%	Aandeel is gemid.: 11,85%	Aandeel is gemid.: 10,20%	Aandeel is gemid.: 10,00%	Aandeel is gemid.: 9,80%	Aandeel is gemid.: 9,60%	Aandeel is gemid.: 9,30%	Aandeel is gemid.: 9,10%	Aandeel is gemid.: 8,90%	Aandeel is gemid.: 8,70%
0 jaar	13,78%	13,61%	13,43%	13,25%	11,00%	10,82%	10,65%	10,47%	9,01%	8,83%	8,66%	8,48%	8,22%	8,04%	7,86%	7,69%
1 jaar	13,78%	13,61%	13,43%	13,25%	11,00%	10,82%	10,65%	10,47%	9,01%	8,83%	8,66%	8,48%	8,22%	8,04%	7,86%	7,69%
2 jaar	13,78%	13,61%	13,43%	13,25%	11,00%	10,82%	10,65%	10,47%	9,01%	8,83%	8,66%	8,48%	8,22%	8,04%	7,86%	7,69%
3 jaar	13,78%	13,61%	13,43%	13,25%	11,00%	10,82%	10,65%	10,47%	9,01%	8,83%	8,66%	8,48%	8,22%	8,04%	7,86%	7,69%
4 jaar	13,78%	13,61%	13,43%	13,25%	11,00%	10,82%	10,65%	10,47%	9,01%	8,83%	8,66%	8,48%	8,22%	8,04%	7,86%	7,69%
5 jaar	13,78%	13,61%	13,43%	13,25%	11,00%	10,82%	10,65%	10,47%	9,01%	8,83%	8,66%	8,48%	8,22%	8,04%	7,86%	7,69%
6 jaar	14,04%	13,86%	13,68%	13,50%	11,21%	11,03%	10,85%	10,67%	9,18%	9,00%	8,82%	8,64%	8,37%	8,19%	8,01%	7,83%
7 jaar	14,30%	14,12%	13,93%	13,75%	11,41%	11,23%	11,05%	10,86%	9,35%	9,17%	8,98%	8,80%	8,52%	8,34%	8,16%	7,97%
8 jaar	14,56%	14,37%	14,19%	14,00%	11,62%	11,43%	11,25%	11,06%	9,52%	9,33%	9,15%	8,96%	8,68%	8,49%	8,31%	8,12%
9 jaar	14,82%	14,63%	14,44%	14,25%	11,83%	11,64%	11,45%	11,26%	9,69%	9,50%	9,31%	9,12%	8,84%	8,65%	8,46%	8,27%
10 jaar	15,08%	14,89%	14,69%	14,50%	12,03%	11,84%	11,65%	11,45%	9,86%	9,67%	9,47%	9,28%	8,99%	8,80%	8,60%	8,41%
11 jaar	15,34%	15,14%	14,95%	14,75%	12,24%	12,05%	11,85%	11,65%	10,03%	9,83%	9,64%	9,44%	9,15%	8,95%	8,75%	8,56%
12 jaar	15,60%	15,40%	15,20%	15,00%	12,45%	12,25%	12,05%	11,85%	10,20%	10,00%	9,80%	9,60%	9,30%	9,10%	8,90%	8,70%
13 jaar	15,86%	15,66%	15,45%	15,25%	12,66%	12,45%	12,25%	12,05%	10,37%	10,17%	9,96%	9,76%	9,45%	9,25%	9,05%	8,84%
14 jaar	16,12%	15,91%	15,71%	15,50%	12,87%	12,66%	12,45%	12,25%	10,54%	10,33%	10,13%	9,92%	9,61%	9,40%	9,20%	8,99%
15 jaar	16,38%	16,17%	15,96%	15,75%	13,07%	12,86%	12,65%	12,44%	10,71%	10,50%	10,29%	10,08%	9,76%	9,55%	9,34%	9,13%
16 jaar	16,64%	16,43%	16,22%	16,00%	13,28%	13,07%	12,85%	12,64%	10,88%	10,67%	10,45%	10,24%	9,92%	9,71%	9,49%	9,28%
17 jaar	16,90%	16,68%	16,47%	16,25%	13,49%	13,27%	13,05%	12,84%	11,05%	10,83%	10,62%	10,40%	10,08%	9,86%	9,64%	9,43%
18 jaar	17,16%	16,94%	16,72%	16,50%	13,69%	13,47%	13,25%	13,03%	11,22%	11,00%	10,78%	10,56%	10,23%	10,01%	9,79%	9,57%
19 jaar	17,42%	17,20%	16,97%	16,75%	13,90%	13,68%	13,46%	13,23%	11,39%	11,17%	10,94%	10,72%	10,39%	10,16%	9,94%	9,72%
20 jaar	17,68%	17,45%	17,23%	17,00%	14,11%	13,88%	13,66%	13,43%	11,56%	11,33%	11,11%	10,88%	10,54%	10,31%	10,09%	9,86%
21 jaar	17,94%	17,71%	17,48%	17,25%	14,32%	14,09%	13,86%	13,63%	11,73%	11,50%	11,27%	11,04%	10,69%	10,46%	10,23%	10,00%
22 jaar	18,20%	17,97%	17,73%	17,50%	14,53%	14,29%	14,06%	13,83%	11,90%	11,67%	11,43%	11,20%	10,85%	10,62%	10,38%	10,15%
23 jaar	18,46%	18,22%	17,99%	17,75%	14,73%	14,50%	14,26%	14,02%	12,07%	11,83%	11,60%	11,36%	11,00%	10,77%	10,53%	10,29%
24 of meer	18,72%	18,48%	18,24%	18,00%	14,94%	14,70%	14,46%	14,22%	12,24%	12,00%	11,76%	11,52%	11,16%	10,92%	10,68%	10,44%

De tabel moet als volgt gebruikt worden:

Eerst wordt het totale inkomen van het voormalige gezin berekend: netto 1 + netto 2 + kinderbijslag/groiepakket (in de rekentool gebeurt dit automatisch).

Dit totale inkomen wordt vervolgens opgezocht in de IGAK-tabel, en in de kolom van die inkomensschijf gaat men na wat de gemiddelde kost is van een kind (in procent) naar gelang van het aantal kinderen in het gezin. Vervolgens past men op dat gevonden percentage de leeftijdscorrectie toe.

Voorbeeld:

- Vader is chauffeur (2.000 euro netto per maand);
- Moeder is chauffeur (2.000 euro netto per maand);
- Kinderbijslag / groiepakket: 325 euro per maand;
- 2 kinderen (6 jaar en 9 jaar) in weekend (+ woensdag)-regeling (vrouw 82% bijdrage in natura – man 18% bijdrage in natura);
- Kinderkost: het gezin bevindt zich in de schijf 2001 tot 4500 euro per maand en heeft 2 kinderen: de kolom 12,05% moet gebruikt worden:
- Kind van 9 jaar in deze kolom: 11,45% kinderkost = **495,21 euro**.
- Kind van 6 jaar in deze kolom: 10,85% kinderkost = **469,26 euro**.

Totale kinderkost: 22,30% van 4.325 euro = 964,47 euro.

De werkgroep familierechters acht het ook aangewezen om in een minimale kinderkost te voorzien:

- In geval van 1 kind: 300 euro per maand;
- In geval van meerdere kinderen: minimaal het bedrag van het totaal van de kinderbijslag / het groiepakket, verhoogd met een (geval per geval te bepalen) bedrag.

5.4. Quid als – voor wat betreft de middelen van een ouder - een verdienvermogen werd gehanteerd?

Er moet beslist worden hoe een inkomensgerelateerde kinderkost berekend wordt indien de rechter voor de ouders een verdienvermogen bepaalt in plaats van hun werkelijke inkomsten.

Voorbeeld: moeder verdient 1.800 euro per maand en vader ontvangt een leefloon (928,72 euro). De rechter beslist dat vader een verdienvermogen heeft van minstens 1.500 euro per maand. Dit verandert de verhoudingen op het vlak van de bijdrageplicht, maar zou ook repercussies kunnen hebben op de kinderkost.

Wordt de kinderkost berekend op de werkelijke inkomsten (2.710 euro + kinderbijslag / groeipakket) of op de ideële inkomsten (3.300 euro + kinderbijslag / groeipakket)?

Voor één kind van 14 jaar, dat enkel bij moeder verblijft, betekent de verschillende berekeningswijze volgend verschil qua kinderkost:

- O.b.v. werkelijke inkomsten: 15,71% van (2.710 euro + 94 euro kinderbijslag / groeipakket) = 441 euro;
- O.b.v. ideële inkomsten: 15,71% van (3.300 euro + 94 euro kinderbijslag / groeipakket) = 533 euro.

In het eerste geval (kinderkost o.b.v. de werkelijke inkomsten) – wanneer op het vlak van de verhouding der middelen in hoofde van vader steeds gerekend wordt met een verdienvermogen van 1.500 euro per maand - bedraagt de onderhoudsbijdrage 158 euro per maand, en in het tweede geval (kinderkost o.b.v. de ideële inkomsten) bedraagt de onderhoudsbijdrage 200 euro per maand, wat dus een groot verschil geeft.

De werkgroep familierechters besloot dat er twee verschillende noties “verdienvermogen” gehanteerd kunnen worden door de rechter:

- De notie “*verdienvermogen*” kan gehanteerd worden zonder dat de rechter van oordeel is dat de bewuste ouder dit bedrag werkelijk verdient. Het gaat er dan meestal om dat “*luie*” ouders niet beloond worden voor hun weigering om zich een inkomen te verschaffen.
- De notie “*verdienvermogen*” kan echter ook gehanteerd worden ingeval de rechter wel degelijk van oordeel is dat de bewuste ouder dit bedrag ook werkelijk kan verdienen. Het gaat dan meestal om ouders die hun inkomen zelf bepalen, bv. via hun eigen vennootschap, in welke vennootschap ze tal van opbrengsten behouden die ze zich dus bewust niet uitkeren.

De werkgroep besloot om de kinderkost te berekenen op basis van het werkelijke inkomen tenzij het verdienvermogen het werkelijke inkomen is (met name in het geval van vastgesteld verdienvermogen uit bv. een eigen vennootschap). In die tweede hypothese wordt het verdienvermogen gehanteerd om de kinderkost te berekenen.

6. Verhoudingsgewijze bijdragen in natura in het onderhoud van de kinderen

6.1. Algemeen:

In eerste instantie wordt gerekend met een verhouding op basis van het werkelijk verblijf.

Bv.:

In de rekentool wordt gevraagd om het aantal nachten verblijf tijdens het schooljaar aan te duiden (op een periode van 14 dagen), en vervolgens het aantal nachten verblijf per schoolvakantie. De krokus- en de herfstvakantie werden samen genomen tot één periode van 14 dagen.

De rekentool zal automatisch berekenen wat het % verblijf bij de ene ouder is en bij de andere ouder.

In principe wordt voor de verhouding in de bijdragen in natura in het onderhoud van de kinderen uitgegaan van deze verblijfsregeling, maar dit lijkt niet geheel correct te zijn indien de kinderen tijdens het schooljaar niet zo veel bij de ene ouder verblijven. In voorkomend geval zal de ouder bij wie de kinderen het meest verblijven immers tal van kleinere verblijfsoverstijgende kosten exclusief voor zijn/haar rekening nemen, zoals aankoop kleren en schoenen, herstellingen van bv. fietsen,

vervanging van verloren of gestolen spullen, gsm-abonnement, kapper, allerlei kosten voor akkefietjes tussendoor, ...

Aangenomen wordt dat die gewone verblijfsoverstijgende kosten – ingeval een kind relatief weinig nachten bij de ene ouder verblijft – niet gedragen worden overeenkomstig het % van het aantal nachten secundair verblijf, maar vooral door de andere ouder.

Dit resulteert in volgende tabel, waarover de werkgroep familierechters overeenstemming bereikte:

	elke post even duur - los van buitengewone kosten			
	verblijfsgebonden		verblijfsoverstijgend	
	OP	OG	OP	OG
week / week =	50%	50,00%	id	id
08/06 + helft vakanties =	44,65%	55,35%		
09/05 + helft vakanties =	39,58%	60,42%	15%	85%
10/04 + helft vakanties =	34,52%	65,48%		
11/03 + helft vakanties =	29,45%	70,55%	5%	95%
weekend + helft vakanties =	24,38%	75,62%		

Voor kinderen die in een werkelijk gelijk verdeeld verblijf of in een 8/6-verblijfsregeling verblijven, wordt het aandeel in de verblijfsgebonden kosten en de gewone verblijfsoverstijgende kosten als gelijk beschouwd.

Voor de 9/5, de 10/4, de 11/3 en de weekend-verblijfsregeling wordt het aandeel in de verblijfsgebonden kosten en de gewone verblijfsoverstijgende kosten als ongelijk beschouwd:

- 9/5-regeling: de onderhoudsplichtige ouder wordt standaard verondersteld om 39,58% aandeel te dragen in de verblijfsgebonden kosten, maar slechts 15% aandeel in de gewone verblijfsoverstijgende kosten, terwijl dit laatste aandeel in hoofde van de onderhoudsgerechtigde ouder 85% bedraagt;
- 10/4-regeling: de onderhoudsplichtige ouder wordt standaard verondersteld om 34,52% aandeel te dragen in de verblijfsgebonden kosten, maar slechts 15% aandeel in de gewone verblijfsoverstijgende kosten, terwijl dit laatste aandeel in hoofde van de onderhoudsgerechtigde ouder 85% bedraagt;
- 11/3-regeling: de onderhoudsplichtige ouder wordt standaard verondersteld om 29,45% aandeel te dragen in de verblijfsgebonden kosten, maar slechts 5% aandeel in de gewone verblijfsoverstijgende kosten, terwijl dit laatste aandeel in hoofde van de onderhoudsgerechtigde ouder 95% bedraagt;
- Weekend-regeling: de onderhoudsplichtige ouder wordt standaard verondersteld om 24,38% aandeel te dragen in de verblijfsgebonden kosten, maar slechts 5% aandeel in de gewone verblijfsoverstijgende kosten, terwijl dit laatste aandeel in hoofde van de onderhoudsgerechtigde ouder 95% bedraagt.

6.2. Kind-rekening voor de gewone verblijfsoverschrijdende kosten:

Sedert de publicatie van deze tekst in het Tijdschrift voor Familierecht ontvingen we reeds erg interessante opmerkingen over een uitgebreidere berekeningswijze, waarbij de gewone verblijfsoverschrijdende kosten via een kind-rekening worden betaald.

Deze opmerkingen zijn erg interessant en nuttig, vooral in het kader van bemiddeling of onderling akkoord tussen de ouders. Gelet echter op het tijdsgebrek konden ze niet meer verwerkt worden in de webapplicatie zoals die thans werd ontwikkeld. Wij nemen ons voor om – n.a.v. de eerste aanpassing van de webapplicatie – rekening te houden met deze opmerkingen.

Wanneer de ouders afspreken om de gewone verblijfsoverschrijdende kosten (het gaat dus niet om de buitengewone kosten) via een kind-rekening te betalen, moet de onderlinge verhouding in de bijdrage van de kinderkost anders berekend worden.

De uitleg over deze nieuwe berekening zal later verstrekt worden, van zodra deze aanpassing ook werkelijk in de rekentool wordt doorgevoerd.

7. De gezinsbijslag

7.1. Algemeen

Het Vlaams decreet van 27 april 2018 bepaalt de toelagen in het raam van het gezinsbeleid. Het volledige bedrag van de gezinsbijslag voor het betrokken aantal kinderen wordt in dit vakje vermeld. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest blijft daarentegen de federale wetgeving inzake de kinderbijslag van kracht.

De rekenmodule maakt het mogelijk om de kinderbijslag / het groeipakket toe te wijzen aan eender welke ouder. In voorkomend geval zal de berekening uiteindelijk mogelijk aangeven dat een gedeelte van het aldus ontvangen kindergeld (of zelfs het gehele kindergeld) moet doorgestort worden aan de andere ouder.

Ingeval de onderhoudsbijdrage slechts over een aantal kinderen gaat, maar er meerdere kinderen (ook van een derde ouder) in het gezin van de gezinsbijslagontvanger wonen, verdient het de voorkeur om rekening te houden met het geheel van de gezinsbijslagen en dat bedrag vervolgens te delen door het geheel van het aantal kinderen. Volgens het federale systeem van de kinderbijslag (alle kinderen geboren vóór 1 januari 2019) varieert het bedrag immers naargelang de plaats in de rij, terwijl alle ontvangen gezinsbijslagen normalerwijze in even grote mate voor elk kind gebruikt worden. De hogere bijdragen voor jongere kinderen worden overigens alleen maar toegekend omdat er ook oudere kinderen zijn.

7.2. Verhoogde gezinsbijslag

De werkgroep gaat akkoord met de opsplitsing van de gewone en de verhoogde gezinsbijslag voor zover deze verhoging gegrond is op de ondersteuning van de hulpbehoevende ouder.

De rekenmodule bevat een afzonderlijke rubriek 'verhoogde kinderbijslag – armoedebestrijding' waarin het verhoogde gedeelte van de gezinsbijslag kan ingevuld worden, zodat dit automatisch meegeteld wordt bij het inkomen van de hulpbehoevende ouder, en niet wordt meegerekend als ontvangen kindergeld in de berekeningsformule.

Deze opsplitsing heeft een grote impact en is rechtvaardig.

Voorbeeldberekening:

- Vader is ambtenaar (2.200 euro netto per maand);
- Moeder is invalide (1.250 netto per maand);
- 2 kinderen in weekend (+ woensdag)-regeling (vrouw 82% bijdrage in natura – man 18% bijdrage in natura);
- Moeder ontvangt groeipakket van 500 euro per maand (342 euro gezinsbijslag + 158 euro verhoging wegens ziekte);
- Als totale kinderkost wordt genomen: 930 euro per maand.

Naargelang de gehele ontvangen gezinsbijslagen of de opsplitsing ervan in enerzijds “bijkomende inkomsten moeder” en anderzijds “gewone kinderbijslag” in rekening worden gebracht, varieert de onderhoudsbijdrage op basis van de rekentool als volgt:

- Ingeval de gehele gezinsbijslag in rekening wordt genomen: vader betaalt slechts **53 euro/maand/kind** $((930 - 500) \times 64\%) - (18\% \times 930) = 275,20 - 167,40 = 107,80$ (= 53 euro per kind).
- Na de opsplitsing van 158 euro (extra inkomsten moeder) en 342 euro (basis kindergeld): vader betaalt **96 euro/maand/kind** $((930 - 342) \times 61\%) - (18\% \times 930) = 358,68 - 167,40 = 191,28$ (= 96 euro per kind).

Besluit: de wijze waarop de verhoging van de gezinsbijslag in het kader van armoedebestrijding in rekening wordt gebracht kan in voornoemd voorbeeld een enorm verschil in onderhoudsbijdrage betekenen, gaande van 53 euro per kind per maand tot 96 euro per kind per maand.

8. Fiscale incidenties

Soms wordt – voor de berekening van de fiscale impact op de te betalen onderhoudsbijdrage – volgende rekenkundig foutieve redenering gehanteerd:

Een onderhoudsbijdrage van 40 euro per maand per kind (2 kinderen) is fiscaal aftrekbaar voor 80%: “Ouder 1” (die in dit voorbeeld aan 45% belast wordt) zal dus eigenlijk in werkelijkheid maar ongeveer 26 euro per maand moeten betalen door fiscale recuperatie, reden waarom de onderhoudsbijdrage verhoogd wordt met bv. 10 euro per maand tot 50 euro per maand (het fiscaal voordeel zagezegd weer in evenwicht brengend).

Deze redenering is rekenkundig fout omdat een eventuele teruggave van de belastingen enkel een weerslag heeft op de berekening van de netto-middelen van die persoon. Die “ouder 1” die een onderhoudsbijdrage van 40 euro per maand fiscaal aftrekt (2 kinderen - in totaal: 960 euro * 80% = 768 euro) zal (aan de belastingschijf van 45%) 346 euro per jaar via de fiscus recupereren, waardoor zijn/haar netto gemiddeld maandinkomen slechts met bijna 29 euro stijgt.

In plaats van bv. 2.000 euro zal “ouder 1” dan ook 2.029 euro gemiddeld per maand verdienen en in plaats van 2.400 euro zal vader bv. 2.429 euro per maand verdienen. De verhouding met de inkomsten van “ouder 2” (die steeds 1.600 euro per maand verdient) zal hierdoor quasi onveranderd blijven:

- 2.029 tegenover 1.600 blijft 56% tegenover 44%
- 2.429 tegenover 1.600 blijft 60% tegenover 40%.

Deze veeleer beperkte stijging van het inkomen heeft geen echt grote impact op de uiteindelijk berekende onderhoudsbijdrage.

Toch heeft elke onderhoudsbijdrage wel degelijk een fiscale impact. Het is evenwel zeer moeilijk om zelf de nodige berekeningen te maken, overeenstemmend met een nog ongekende werkelijkheid.

De werkgroep acht het dan ook niet aangewezen om met een standaard fiscaal voordeel te werken dat ingevuld kan worden in de rekentool.

Elke berekening zal steeds aanleiding vormen voor een herberekening (nl.: het fiscaal voordeel wordt bij het inkomen geteld, waardoor de berekening van de onderhoudsbijdrage iets hoger uitvalt, waardoor het bij het inkomen getelde fiscaal voordeel weer iets hoger wordt, ...).

Bovendien zal het fiscale voordeel bij de onderhoudsplichtige ouder in het merendeel van de gevallen geen erg grote impact hebben op het uiteindelijke resultaat. Om echt door te wegen op het uiteindelijke resultaat moet de verhouding tussen de wederzijdse middelen immers sterk wijzigen.

Bij ouders met heel hoge inkomsten en ook hoge onderhoudsbijdragen kan het dus wel nuttig zijn rekening te houden met het fiscale voordeel, hoewel de exacte berekenbaarheid moeilijk blijft.

Gelet op het voorgaande gaat de werkgroep akkoord om bij de berekening van de onderhoudsbijdragen abstractie te maken van de fiscale impact ervan, **TENZIJ** partijen zelf de nodige informatie aanreiken die het mogelijk maakt een berekening te maken.

Wanneer partijen geen fiscaal rekenmodel of andere concrete gegevens aanreiken die het mogelijk maken de fiscale impact van de aftrekbaarheid van de onderhoudsbijdragen bij de onderhoudsplichtige te berekenen, kan de rechter – bij gebrek aan de nodige gegevens – met deze fiscale impact dan ook geen rekening houden.

Bovendien is het mogelijk dat, als de ouders pas onlangs zijn gescheiden, het effect van de fiscale aftrekbaarheid van alimentatiebijdragen in het geval van de alimentatieplichtige ouder wordt gecompenseerd door het verlies aan inkomsten als gevolg van het feit dat de kinderen niet langer ten laste van die ouder zijn. In dergelijke situatie dringt een fiscale verrekening van de onderhoudsbijdrage zich niet meer op.

9. Algemeen besluit

Het is de betrachting dat deze rekentool op grote schaal gebruikt wordt in standaardzaken.

Enkel op deze wijze zal een zekere uniformiteit en voorspelbaarheid ingang kunnen vinden.

Hoewel tal van familierechters meegewerkt hebben aan de verfijning van het rekenmodel, wordt benadrukt dat de publicatie van deze rekenmodule geen enkele familierechter verbindt om in een concreet voorgelegde zaak ook daadwerkelijk met deze rekenmodule te werken.

Alleszins zal, zelfs indien de rekenmodule in een welbepaalde zaak niet gebruikt wordt, het debat ter terechtzitting vooruitgeholpen worden door de partijen op zijn minst toe te staan te beargumenteren waarom het in hun specifieke situatie niet wenselijk is om met deze rekentool te werken.

Het is ten slotte de betrachting om deze rekentool jaarlijks na te kijken – en zo nodig aan te passen – om zo snel mogelijk tot een algemeen aanvaarde en voorspelbare berekeningsmethode te komen. Niet alleen is het belangrijk dat de onderhoudsbijdrage correct berekend wordt (een te lage bijdrage brengt de onderhoudsgerechtigde in de problemen en een te hoge de onderhoudsplichtige, welke laatste op zijn beurt dan weer geneigd zal zijn om sowieso een uitgebreidere verblijfsregeling na te streven), het is ook belangrijk dat iedereen (elke advocaat, elke bemiddelaar en elke ouder) deze berekening op termijn zelf kan uitvoeren, om op die wijze allerlei nutteloze gerechtelijke procedures te vermijden.

Tot vandaag was de rekentool die door de werkgroep familierechters gebruikt werd nog niet meer dan een Excel-rekenblad met diverse formules. Thans bestaat ook huidige publieksvriendelijke rekenmodule (in de vorm van een webapplicatie) die het mogelijk moet maken dat elke ouder zelf zal kunnen nagaan wat een rechter mogelijk in zijn/haar situatie zou kunnen beslissen op het vlak van de financiële regeling voor kinderen, in die mate dat zijn/haar situatie min of meer overeenstemt met een standaard situatie. De voornaamste bedoeling van deze webapplicatie is om thans ook voor het

eerst – en op grote schaal – na te gaan wat de ouders/gebruikers zelf vinden van de hierin bepaalde rekenformule. Eender welke rekenformule zal immers pas op uniforme en voorspelbare wijze ingang vinden als ze ook voldoende draagvlak heeft.

Alleszins zal jaarlijks worden nagegaan of er een consensus bestaat in de *ad hoc* werkgroep familierechters om de gehanteerde standaardberekenningsmethode aan te passen aan de ontvangen opmerkingen.

Rob HOBIN,
familierechter in hoger beroep, eerste voorzitter hof van beroep Antwerpen.